

Levy Shlit'a, is to be a “humbling experience” for all of us. On *Yom Kippur*, let us all recognize the “Higher Power” that controls our lives and allow ourselves to be humbled. The only clear path to *Teshuvah* is through sincere humility.

מאת מו"ה ברוך הירשפלד שליט"א
ראש כולל עטרת חיים ברוך קליבלנד הייטס

owner agrees to let other people use his item, but does not allow them them to take complete possession of his item.

A Valid Question. With regard to borrowing another’s *Talis*, we mentioned previously that one may do so and recite a *beracha* on it (according to most opinions), because we assume the owner will allow him to take possession (2), which is necessary for the fulfillment of the *mitzvah*. Why is the same rule not applicable with regard to a *Lulav* on the first two days of *Sukkos*, for the same reason? The **Taz** (3) struggles with this question and after a long discussion feels there is no satisfactory answer. The **Magen Avraham** (4) answers that by the obligatory *mitzvah* of *Lulav*, the *Torah* disqualifies a borrowed *Lulav* and we cannot assume the owner grants the right to take possession to another person. However, a *Talis*, which if one wears a four-cornered garment, he must put on *Tzitzis* strings, is not an obligation, and a borrowed garment has the leniency of not needing *Tzitzis* strings. Therefore, just as ladies who don’t require *Tzitziyos* on their garments can voluntarily put on *Tzitziyos* and make a *beracha*, so too, a man can voluntarily make a *beracha* on a borrowed garment.

Nowadays. Many people are quite meticulous about the slightest imperfection, mark, crack, etc. on their *Lulav* and *Esrog*. They pay high prices for exactly what they want. It is unreasonable to assume that such people would let others use it without permission.

הוא היה צמר ...

(1) אור"ח תרמ"ט: (2) שו"ע אור"ח ד"ד: (3) אור"ח ד"ה: (4) שם ד"ד:

be a success. All I can tell you - and I never thought I’d ever say this - is that without a doubt, a higher power was working on your behalf and for me it was a truly humbling experience!”

נמשל: The purpose of the *Yimei Hadin*, says **R’ Yeshaya**

A SERIES IN HALACHA
LIVING A "TORAH" DAY
הלכה למעשה
Forgotten and Little Known Halachos and Customs (49)
Using Another’s Mitzvah Item (cont.). Let us turn our focus now to the *mitzvos* of *Lulav* and *Esrog*, for the upcoming holiday of *Sukkos*, הבעל"ט. There are differences in *halacha* between the requirements of “taking” a *Lulav* and *Esrog* on the first day of *Sukkos* and the rest of *Yom Tov*. The first day is a *Torah* obligation, while the other days are a Rabbinic obligation, a “remembering” of the *Bais Hamikdash* where there was a *Torah* obligation every day of *Sukkos*. (**R’ S. Z. Auerbach ZT”L** used to tell people that when they take their *Lulav* on *Sukkos* they should think that they are doing a “זכר למקדש” - reminding themselves of the Temple.) Since the *Lulav* obligation the rest of *Sukkos* is Rabbinic in nature, the sages allowed certain leniencies on those days. Thus, even though one must own his *Lulav* on the first day of *Sukkos* to fulfill the *mitzvah*, one can fulfill the *mitzvah* with a borrowed *Lulav* the other days. Outside of *Eretz Yisroel*, where two days of *Yom Tov* are kept, the second day is like the first and one must own his *Lulav* to fulfill the *mitzvah* on this day.

Borrowing a Lulav. The ruling of the **RMA** (1) is that one may briefly use the *Lulav* of another person if the owner is not there to grant permission. However, this can only apply on the days of *Chol Hamoed* when a borrowed *Lulav* suffices, as was just explained above. The reason seems to be that we assume the

R’ Avraham Yehoshua Heschel ZT”L (Ohev Yisroel) would say:

“A person who has sunk to the lowest levels of depravity and sin could understandably believe that there is no hope for him. Nobody wants to have anything to do with him; why would *Hashem* wish to retain any sort of bond with him? The answer is: ‘השיבנו ה' אלך ונשובה’ - ‘*Return us to You, Hashem, and we will return*’ - we have a guarantee that our repentance will work. Because, ‘חדש ימינו כקדם’ - ‘*Renew our days like of old.*’ The letters of ‘קדם’ spell out the names of three people who transgressed the three severe transgressions: Kayin (ק), murder; Dovid (ד), illicit relations; Menashe (מ), idol-worship. And yet, *Hashem* never sealed the gates of repentance from them. So too, there is no person in the world from whom the Gates of *Teshuva* are closed off forever.”

R’ Aizik Sher ZT”L (Leket Sichos Mussar) would say:

“*Chazal* teach us: ‘Who is strong (גיבור)? One who controls his desires.’ *Hashem* is also called ‘גיבור’ for he ‘Controls His will and delays His anger towards the wicked.’ (וימא סט:) A ‘גיבור’ is from the highest levels that can be attained. Thus, we learn, ‘The place that penitents (בעלי תשובה) reside, even the most righteous cannot stand there.’ A *Tzaddik* is not a ‘גיבור’ for he does not fall into sin, whereas a *Baal Teshuvah* restrains himself from sin. He is truly strong!”

R’ Yisroel Salanter ZT”L would say:

“*Chassidim* think they have already acquired a *Rebbe*; *Misnagdim* think they don’t need a *Rebbe*. Both are mistaken!”

**Printed By: Mailway Services,
Serving Mosdos and Businesses
Worldwide Since 1980
(1-888-Mailway)**

Tuvia's
SEFORIM, JUDAICA & GIFTS
845.426.0825 Fax 845.426.6411

Merockdim
26 Parker Blvd.
845.362.0287

Dedicated For A Refuah
Shleima And Hatzlacha In
Paranassa For Yichyah Ben
Turkiyah, Neiro Yair

לעילוי נשמת ר' אברהם יוסף שמואל אלטר בן ר' טובי ז"ל זרעיתו רישא רחל בת ר' אברהם שלמה ע"ה

(Monsey, NY)

הדלקת נרות עי"ז פ - 6:50

שקיעה/סוף זמן אבילה - 7:08

זמן קריאת שמע /המ"א - 9:08

זמן קריאת שמע/הגר"א - 9:44

סוף זמן תפילה/הגר"א - 10:46

שקיעת חמה ליום כיפור - 7:07

מוצ'י'ט צאת הכוכבים - 7:57

צאת"כ / לרבי'ט זת - 8:19

Courtesy of MyZmanim.com

יום כיפור - Yom Kippur

י' תשרי תשע"ד - September 14, 2013

לקחי חיים ודברי התעוררות צדור עפ"י פרשיות השבוע מאת הרב שלום פערל שליט"א מגיד משרים בק"ק בית שמש

מאצרותיו של המגיד

כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם מכל חטאתיכם וכו' (מז-ל)
- בענין 'כל המעביר על מידותיו מעבירין לו על כל פשעיו'
א"תא במתניתין (סוף מסכת יומא). "עבירות שבין אדם למקום יום הכיפורים מכפר, עבירות שבין אדם לחבירו אין יום הכיפורים מכפר עד שירצה את חבירו. את זו דרש רבי אלעזר בן עזריה, מכל חטאתיכם לפני ה' תטהרו, עבירות שבין אדם למקום יום הכיפורים מכפר, עבירות שבין אדם לחבירו אין יום הכיפורים מכפר עד שירצה את חבירו. ואמר רבי עקיבא, אשריכם ישראל, לפני מי אתם מיטהרין, ומי מטהר אתכם, אביכם שבשמים, שנאמר 'וזרקתי עליכם מים טהורים וטהרתם', ואומר 'מקוה ישראל ה', מה מקוה מטהר את הטמאים, אף הקדוש ברוך הוא מטהר את ישראל".

וכתב **המהרש"א** (יומא פ"ה: ד"ה מכל חטאתיכם וכו'), "מכל חטאתיכם לפני ה' וגו', עבירות שבין אדם למקום וכו'-לדרש זה, קאי 'לפני ה' א'חטאתיכם' דלעיל מנייה, וא"כ כוונת הכתוב היא, כי ביום הזה יכפר עליכם וגו' מכל חטאתיכם אשר עשיתם לפני ה', ולא מכל חטאתיכם אשר עשיתם לפני חביריכם, ואילו לר"ע דררש 'אשריכם ישראל לפני מי וכו', קאי 'לפני ה' א'סיפא דקרא, א'תטתרו', וא"כ כוונת הכתוב היא, שהוא עצמו מטהר אתכם", ולפ"ו. גם מתבאר השייכות בין מימרת ראב"ע-עבירות וכו', למימרת ר"ע-אשריכם וכו', כיון ששניהם עוסקים בביאור כוונת 'לפני ה' הנאמר בכתוב.

אולם מתוך דברי **התפארת ישראל** (יומא נ"ג ונ"ד), מתבאר השייכות בין המימרות באופן אחר, שכתב, 'לפני מי אתם מיטהרין-נ"ל דה"ק, אשריכם ישראל, שקורם שיכפר לכם הקב"ה, לפני זה אתם מיטהרין את עצמיכם-שאתם סולחים זה לזה, ומי מיטהר אתכם-שבגלל שאתם סולחים זה לזה (ומעבירים על מידותיכם), גם הקב"ה מטהר אתכם ומכפר לכם, ד"ל המעביר על מידותיו, מעבירין לו על כל פשעיו", וכדאיתא בגמרא (ר"ה יז:), 'אמר רבא, כל המעביר על מידותיו (שאינו מוקדם למורד מידה למצערם אחרת, ומניח מידותיו והולך לו, כמו אין מעבירין על המצות', אין מעבירין על האוכלין, מניח והולך לו [רש"י]). מעבירין לו על כל פשעיו (- אין מידת הרין מדרקת אחריה, אלא מנחתן והולכת [שם]), שנאמר 'נושא עון ועובר על פשע', למי נושא עון, למי שעובר על פשע.

וכתב **בשערי תשובה לרבינו יונה** (שער א, אות כ"ח), "זעור חייב בעל התשובה להיכנס, ולקיים עליו להתנהג על הדרך שאמרו ר"ל 'זהו שפל רוח בפני כל אדם, ושיג מזה שלא יכעוס ולא יקפיד על חבירו, וגם לכל הדברים אשר ישמע לא יתן ליבו, ויעביר על מידותיו, ויכזה מזה להתכפר על עונותיו, כמו שאמרו ר"ל 'המעביר על מידותיו מעבירין לו על כל פשעיו', מידה כנגד מידה, והפחת תקוה (-כי אולי לא השלים חוק התשובה כדבעי, ומ"מ בכוח ענין זה ימלול לו על עונותיו) נכבד מאוד". ולפי דברי התפארת ישראל, השייכות בין המימרות היא, ששניהם מדברים אודות טהרה מעבירות שבין אדם לחבירו.

רעיונות והתחזקות באמונה ובעבודת הש"ת מאת הגה"צ רבי גמליאל הכהן רבי'נביץ שליט"א ר"י שער השמים ירושלים ע"ה"ק

טיב התבלין

מכסה פשעיו לא יצליח ומורה ועוקב ירחם וגו' (משלי כה-ג)

א"יב מיוחד התופס מקום מיוחד בתפילות של 'יום הקדוש' הוא היודי, כאשר בעיצומו של יום הכיפורים אנו מתוודים עשר פעמים. וכדי להמחיש את נחיצות היודי, די לנו אם נתבונן במה שקבעו לנו חז"ל (יומא פו, ב) וכך ננסק להלכה) לומר יודי במנחה של ערב יום כיפור, מחשש שמא ייתכן האדם בסעודה המפסקת, ואף כי מדובר בחשך רחוק ומקרה אשר קורה רק אולי אחד מני רבבות, אע"פ כן חששו חז"ל גם לזה, כדי שחלילה לא ימות אדם בלא יודי. כי במצבה זו של יודי תלו ועומד עבודת התשובה, וכמו שמסביר בספר המשלים [שחיבר **הר"י גיקטליא** אות קמז] ענין היודי ומטרתו לאחד שאכל מאכלים רעים המביאים אותו לידי סכנה, ומלא נפשו מהם ראי הוא להקיאם, ואז ינוח לו, כך, כשעבר אדם עבירות שראוי להיענש עליהם לפי שחטא לפני הש"ת וקלקל מעשיו, צוה השם שיקיא אותה העבירה מפיו, ויתוודה בה ואמר: חטאתי, עית, ושוב איני חוזר לעשותה, ודריני פורש ממנה, כדרך שבין אדם מואסים ופורשים מן הקיא, וכדרך זה מאוד שהתוודה אדם בפיו על העבירה, הרי הקיא אותה, ויש לו לברוח מעשותה ואפילו לראותה, ואם חזר אדם ועשאה פעם שניה אחר שהתוודה עליה והקיא, דומה לחוזר על קיאו, והרי הוא ככלב, וכן אמר שלמה בחכמתו (משלי כו, יא): ככלב שב על קיאו כסל שונה באיוולתו. ומצוה זו היא תלוי הרבה ברצינותו של האדם, ובמדות הבנות כי אכן נכשל בחטאים ועוונות, ואינו מנסה להצדיק את עצמו. ובנקודה זו, עומד האדם למבחן תמיד, האם הוא מנסה להצדיק את עצמו כאשר יזכירוהו על התנהגות שלילית, או שמוכן לקבל את האמת ממני שאמרתי: שח לי אדם אחד, כי אביו ז"ל רשע בצוואתו שלא להתחבר עם חברים שתמיד הם צודקים ואכן, אנשים מן הסוג הזה, אינם יכולים להימנות עם אנשי אמת, כי לא ייתכן שאדם קרוץ מחומר לא יטעה אף פעם, ואם הוא עומד בעקשנותו כי לא היתה טעות במחיצתו, אפשר להגיד כי כל האדם הזה כונו! וזהו מה שאומרים ביום הקדוש בסוף כל תפילה: 'אלקי, עד שלא נוצרתי איני כדאי, ועכשיו שנוצרתי כאילו לא נוצרתי, עפר אני בחי קל וחומר במיתתי, הרי אני לפניך ככלי מלא בושע וכלימה'. כי בזה מרגילים אנו את עצמנו להכיר שהתנהגותנו לא היתה ראויה, ולאחד שבא האדם לידי הכרה זו באופן כללי, עליו להתבונן בפרטיות הענינים, במה אינו ראוי ומה עליו לתקן, ומצינו בכהן גדול העושה עבודתו בקודש ביום הקדוש, היה אומר על עצמו: חטאתי עויותי פשעתי, וביאור דבריו (יומא לו) חטאתי - היינו בשגגה, עויותי - היינו במזיד, פשעתי - אלו המידים, כלומר, החטאים שעשה להכעיס. והנה הכהן היה מתוודה על שחטא להכעיס, והיה צריך לומר כן מתוך אמת לאמיתו, ואם לא הכיר שהוא במדרגה כזו, הרי הוא דובר שקרים. מכאן, שכל א' כפי ערכו, ביכולתו להכיר בנפשו שנכשל בחטא לפני הש"ת, וע"י הכרה זו בעצמה יול יתר בקל לבא לידי תיקון מתוך יודי ודמיוני, לכן, יתאמץ כ"א לשם אל לבו, ולערוך חשבון נפשו באלו חטאים הוא נכשל, ולהתחרט עליהם בשברון לב. וע"י כך, בהגיע זמן אמירת היודי יצאו המילים מקדירת לבו השובר מתוך בושע וכלימה, ובהחלטה גמורה שלא ישוב עוד לכסלו.

מעשה אבות... סימן לבנים

כל נדרי ואסרי ושבויע וקונמי וקנוסי וכנויי דאנדרנא ודאשתבענא ודאחרמנא ודאסרנא על נפשטנא (קל נדרי)

The ancient *Zilcha Beit HaMidrash*, located in the center of Baghdad, was where the cream of Iraqi and Kurdistan *Torah* scholars would gather to study under their master, the *Gaon* and *Tzaddik*, **Chacham Abdallah Somech ZT”L**. Notable among his disciples was the **Ben Ish Chai, Rabbeinu Yosef Chaim ZT”L, Rabbeinu Eliyahu Mani ZT”L, Rabbeinu Yaakov Chaim Sofer ZT”L (Kaf HaChaim)** and **Rabbeinu Nissim HaLevi ZT”L**. Halachic questions were addressed to Chacham Abdallah from every country in the Middle East and North Africa, and even from Ashkenazi rabbis in Europe. They asked him for approbations for their books, as well as for his opinion on various halachic questions.

In the year 1871, a businessman from the Baghdad Jewish community was ensnared in a sinister plot, meant to ruin his business and imprison him. The case dragged on for some time, until the matter finally reached the desk of the Wali, the governor of Baghdad. The governor reviewed the entire case and recognized that it was the Jew’s word against his antagonist. He decided that the accused must therefore swear in court to prove his innocence. The Jew took an oath, and as a result the case was decided in his favor. The Jews of Baghdad celebrated that their friend had foiled the plot hatched against him.

However their joy did not please a well-known Imam by the name of Moussa. This Moussa, none other than an apostate Jew by the name of Moshe who had converted to Islam, never missed an opportunity to harass his former brothers. He went to see the Wali of Baghdad, to whom he secretly revealed the “deception” of the Jews. “Your excellency,” said Moussa, “know that oaths taken by Jews are completely meaningless. At the beginning of each year, they gather in their synagogues on the day known as *Yom Kippur*, and publicly proclaim that they are annulling in advance all the vows and oaths which they will be taking in the coming year. This method is especially known to trick people of other religions, among whom they live.”

These devious words wormed their way into the heart of the Wali, who felt that he had been deceived and ridiculed by a Jewish trick, a feeling that quickly turned into anger. He demanded an immediate explanation for this Jewish custom from the Chief Rabbi of Baghdad himself. He dispatched three officers to the *Zilcha Beit HaMidrash* with orders to bring Chacham Abdallah to the governor’s office. But when these officers saw the impressive sight of the *Rav* sitting and learning surrounded by his avid disciples, they became afraid. They ran back to the Wali and told him what they saw, but he threatened them with their lives. Their heads lowered, the policemen went back to the *Chacham* and conveyed the governor’s message to him. The *Rav* got up and went to see the governor. Immediately, all the disciples rose and followed their master. Numerous other Jews who were passing by also joined this honorable group, at the head of which was the *Rav*.

The governor, who was impatiently awaiting the arrival of the Jewish rabbi, was stunned to see the large swarm of people approaching his office. Hundreds of members of the Baghdad Jewish community had gathered in respect to accompany their leader. Signs of embarrassment appeared on the Wali’s face as he went out to greet the *Rav*. He politely led him into his office, and in as pleasant a voice he could muster, he asked if it were true that Jews annul their oaths in advance, thereby allowing themselves to make false oaths. Chacham Abdallah, who fully understood what was lurking behind the entire conversation, asked for a *Yom Kippur machzor* and when it was brought, opened it to the page containing the *Kol Nidrei* prayer.

Reading the words aloud, the *Rav* explained, “The first stanza of this prayer begins with the words: ' כל נדרי ואסרי ושבויע ... ' (All vows, obligations, oaths...) and ends with the words, 'על נפשטנא' (regarding ourselves) by which this formula is limited to annulling vows that affect ourselves but not any other person. It is restricted to vows between man and G-d alone with no effect on vows made between one man and another. No vow, promise, or oath that concerns another person or a court of justice, is implied in *Kol Nidrei*. It does not matter if a vow was made to one or more Jews or non-Jews.....”

The governor immediately excused himself for his embarrassing mistake. From then on, the Wali became a personal friend of the *Rav* and would often go to see him for advice and guidance on delicate state matters. During this time, Jews experienced a relative period of calm in Baghdad.

משל למת הדבר דומת

אלקינא בושנא במעשינו ונבלמנא בעונינו אלקינו בושנא ונבלמנא לחרים אלקינו פנינו אליך (תפילת ייחב"פ)
משל: The family was waiting anxiously in the visitor’s lounge. The six-hour operation was now over ten hours long, and the pensive look on the faces of the doctors and nurses as they flitted in and out of the operating theater, did little to quell their rising alarm. From time to time, a surgeon or nurse would emerge and discuss the progress - or lack thereof - and discouragement and fear soon turned to panic.

Almost thirteen hours after it began, hope turned to despair, the chief surgeon suddenly burst out of the operating room and announced that the surgery was a complete success!

A collective sigh of relief went up from all the members of the family and gratitude to the One Above was offered in abundance. Their father was going to live and be well!

The next day, the chief surgeon visited his patient. Known for his arrogance, vanity and lack of bedside manner, it was a surprise to see him there. “I must tell you,” said the doctor, “that I never thought you’d make it. After ten hours, I was sure you were a goner! Nothing I did seemed to work and we were losing you. And then, suddenly, without warning, it clicked! Things fell into place and the operation turned out to

רבנו של עולם לא על עצמי בלבד אני מתפלל ומתודה כי אם בעדך ובעד קהליך העומדים לפניך ... (תפילת ובה)

In the *viduy* of **Rav Nissim Gaon ZT”L** (in *Tefilas Zaka*) that we recite before *Kol Nidrei*, we say: “*Master of the World, it isn’t for myself that I pray and confess before You, but for me and the entire congregation who stand before You. And although I am undeserving of confessing even my own sins, and moreover the sins of others, Your way is to delay anger.*” Even though we aren’t leading the *kehillah* in prayer, we still take responsibility for the sins of others in our own personal supplications. Why must we confess for the entire nation? The *posuk* says: “*And they will confess their sins and the sins of their fathers for the treachery with which they betrayed Me.*” (ויקרא כו-כז) Our fathers and forefathers did not appoint us to plead their case before *Hashem*. And even if they did, can one posthumously appoint a messenger? If our fathers didn’t confess their sins (as implied in the *posuk*) and didn’t appoint us as their messengers, of what use is our communal confession?

R’ Moshe Cordovero ZT”L (Tomer Devorah) explains that all the souls of *Klal Yisroel* are in essence one great soul with 600,000 parts. We are all one, rooted in the souls of our great forefathers, like a massive tree with many branches and flowers. Thus, we can confess for the sins of our fathers and our brethren, without being appointed as their messengers. We bear responsibility for each other and can fulfill each others’ duties. And even if usually one who fulfills his obligation to do a *mitzvah* cannot do that *mitzvah* on behalf of another, in this case we can confess the sins of our brethren even after we’ve fulfilled the *mitzvah* for ourselves.

How can our prayers help a fellow Jew who is completely estranged or apathetic to the concept of repentance? Each limb in the great body of our nation works for the good of the whole. While we are each judged separately, and pass before Him like sheep (כבשי מרון), Rav Yochanan says, all of Israel is judged as the totality of the Jewish nation each year. (ר"ה טז)

EDITORIAL AND INSIGHTS ON THE WEEKLY MIDDAH OF ... תשובה

The holiday of *Yom Kippur* is actually compared to the holiday of *Purim*, as we say, it is “*Yom K’Purim.*” Although the two *Yamim Tovim* seem to be polar opposites, in truth they are both great and holy days that share the same essence. On *Purim*, we have a *mitzvah* to drink wine. What is the nature of wine? “כנס יין יצא סוד” - Wine goes in and secrets come out. Do you want to know who you really are? Drink some WINE! The intoxicating liquid numbs your cognitive senses so that you cannot pretend to be someone you are not. All year long, we do a lot of “play-acting.” We smile when we feel like crying and we cry when we really should be smiling. We often try to be who we are not. On *Purim*, though, the wine gives us away.

Yom Kippur is a day of great holiness. We don’t eat or drink, we pray to *Hashem* and stand in *shul* like white, unblemished angels. It seems like we are really putting on a good “show.” We seem to be “acting” - trying to be someone we are not. But that is not true. Everyone of us is really pure in our essence. Our souls are pure as we say each day in our *tefillos*, “אלקי נשמה, our souls can never be tainted or stained. Unfortunately, there are times when we layer our souls with veils of sins; but they can easily be removed with *Teshuvah*. *Yom Kippur* is the day we remove all the coverings, all the partitions that separate us from our beloved Father in Heaven. We become the great and holy people we really are deep down in our souls. We are not “play-acting” or putting on a show. We are simply allowing our true selves to shine! Let us strive to portray our true image, not only this *Yom Kippur*, but the rest of the year as well. So, be yourself everyone else is already taken!

מלך מוחל וסולח לעונותינו ועונות עמו בית ישראל ומעביר אשמותינו בכל שנה ושנה (תפילת יום הכפדים)

The day of *Yom Kippur* is the most solemn of the year, yet an undertone of jubilation suffuses it: a celebration of joy, that revels in the spirituality of the day and expresses the confidence that *Hashem* will accept our prayers of repentance, forgive our sins, and seal our verdict for a year of life, health and happiness. The closing *Neilah* service climaxes in the resounding cries of “*Shema Yisroel Hashem Echad!*” Joy erupts in song and dance immediately pursuant to the single blast of the *shofar* and the proclamation, “לשנה הבאה בירושלים” - “*Next year in Jerusalem.*” We then partake of a festive after-fast meal, making the evening following *Yom Kippur* almost a festival in its own right.

The **Rebbe, R’ Itzikel of Polotsk ZT”L**, would explain this confidence and joy in our acquittal before the Divine tribunal, by way of a parable. A child is handed a special piece of candy, right in front of all of his envious friends, who would love to have a piece of candy as well. They ask him to share but he just shakes his head. One kid has an idea. In a loud voice, he makes the *beracha* “*Shehakol*” and then points to his friend that if he doesn’t give him a piece of his candy, his blessing will be in vain (ברכה לבטלה) His friend has no choice but to share his candy now.

Similarly, says R’ Itzikel, during the *tefillos* of *Yom Kippur*, we conclude with a blessing, מלך מוחל וסולח אתה ה' מלך מוחל ... ומעביר אשמותנו בכל שנה ושנה” - “*Blessed are You Hashem, (our) King Who pardons and forgives our sins and removes our guilt from year to year.*” How can we be so sure that the Almighty will forgive us and remove our guilt every single year? Perhaps, G-d forbid, this year He won’t? Therefore, we say it in the form of a *beracha*, with the Name of *Hashem*, as if to say, “*Hashem*, now You must forgive and pardon us, for if You don’t, You will have caused us to make a blessing in vain!” Since *Hashem* would never want that - He will surely remove our guilt this year - and every year!

FROM THE WELLSPRINGS OF R’ GUTTMAN - RAMAT SHILOM

היום בפתחת ספרים חזן אום שמך מפארים ונקדישך ביום הכיפורים קדוש (פיונים לייחב"פ)